

Η Ακολουθία αυτή τελείται στον Πρόναο τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ περιλαμβάνει τέσσερις εὐχές ἢ πρώτη για τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδί, ἢ δεύτερη για τὴν μητέρα καὶ οἱ ἄλλες δύο για τὸ παιδί. Μετὰ τίς εὐχές ὁ Ἱερέας παίρνει τὸ βρέφος στὴν ἀγκαλιά του καὶ ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴν μητέρα, τὸν πατέρα καὶ τοὺς τυχόν συνοδοὺς τὸ εἰσάγει στὸν Ναὸ λέγοντας «Ἐκκλησιάζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ....εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Ἀμήν». Ἄν εἶναι ἀγόρι τὸ εἰσάγει στὸ Ἱερό Βῆμα καὶ τὸ περιφέρει

γύρω ἀπὸ τὴν Ἀγ. Τράπεζα λέγοντας τὰ λόγια ποὺ πρόφερε ὁ Θεοδόχος Συμεὼν ὅταν ἀντίκρισε τὸν Νεογέννητο Ἰησοῦ «Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου Δέσποτα...»!

Ἄν εἶναι κορίτσι τὸ προσκυνᾷ στὶς τέσσερις Δεσποτικές

Εἰκόνες τοῦ τέμπλου. Κατόπιν προσκυνᾷ τίς Εἰκόνες καὶ ἡ μητέρα. Ἀφοῦ γίνει ἡ Ἀπόλυση τῆς Ακολουθίας ψαλλομένου τοῦ τροπαρίου τῆς Ὑπαπαντῆς «Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε...» ὁ Ἱερέας ἐναποθέτει τὸ βρέφος μπροστὰ στὴν Ὠραία Πύλη ἀπ' ὅπου τὸ παραλαμβάνει ἡ μητέρα. Εἶναι μία συμβολικὴ πράξη ποὺ δείχνει ὅτι παραλαμβάνει τὸ παιδί τῆς ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ παραγαγόντως Θεοῦ. Τὰ παιδιά μᾶς εἶναι πρωτίστως παιδιά τοῦ Θεοῦ.

Σκοπὸς τῆς Ακολουθίας εἶναι:

Ἡ Δοξολογία για τὴν γέννηση ἐνὸς νέου ἀνθρώπου.

Τὸ αἶσθημα ἐγκαρδίου εὐγνωμοσύνης για τὴν ἐν μέσω πολλῶν κινδύνων διάσωση τῆς μητέρας.

Ἡ αἴτηση για τὸν καθαρισμὸ τῆς μητέρας ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσία τοῦ σώματος καὶ τὸν σπῖλο τῆς ψυχῆς δηλ. τὸν ἠθικὸ ρύπο ποὺ μπορεῖ νὰ δημιουργηθεῖ ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνεια τῆς μητέρας,

ἐπειδὴ γέννησε καὶ ἔφερε ἕναν ἄνθρωπο στὸν κόσμο. Ἡ μητέρα πρέπει νὰ θεωρεῖ τὸ παιδί σὰν δῶρο Οὐράνιο καὶ ὄχι δικό τῆς ἀπόκτημα.

Ἐπίσης οἱ σαράντα ἡμέρες τῆς παραμονῆς τῆς Μητέρας στὸ σπίτι εἶναι τὸ διάστημα ποὺ χρειάζεται ἡ μήτρα για νὰ ἐπανέλθει στὴ θέση τῆς.

• Τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα ἀπαιτεῖται καὶ για νὰ βροῦν μητέρα καὶ νεογέννητο τὸν ρυθμὸ τους μὲ τὸ θηλασμό. Μετὰ ἀπὸ τίς πρώτες 40 ἡμέρες ὁ θηλασμός γίνεται εὐκόλος, αὐθόρμητος καὶ χωρὶς προβλήματα.

• Τὸ χρονικὸ διάστημα τῶν 40 ἡμερῶν εἶναι τὸ "ὄριο ἀσφαλείας" ποὺ χρειάζεται ἡ μητέρα ἀλλὰ καὶ τὸ μαρὸ πρὶν ἀπὸ τὴν πρώτη κοινή τους ἐξοδο στὸν κόσμο. (Σύλλογος Ἐπιστημόνων Μαιῶν καὶ Μαιευτῶν Ἀθήνας).

Βλέπουμε λοιπὸν ὅτι οἱ Ακολουθίες αὐτές καὶ σημαντικὲς εἶναι καὶ χρησιμὲς καὶ ἀπαραίτητες ἀφοῦ διοχετεύουν τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ στὰ παιδιά μας, τὴν Οἰκογένειά μας, στὸ σπίτι μας. Ἐπίσης φανερῶνουν καὶ ἀποδεικνύουν τὴν ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας μας για ἐμᾶς καὶ για κάθε στιγμή τοῦ καθημερινοῦ μας βίου.

Εὐχόμεστε νὰ ζήσει το παιδάκι σας. Νὰ εἶναι γερὸ καὶ φωτισμένο. Νὰ τὸ καμαρώσετε ὅπως ἐπιθυμεῖτε καὶ ὅπως θέλει ὁ Θεός. Νὰ εἶναι «σιδερένια» ἢ εὐνοημένη μὲ τὸ χάρισμα τῆς τεκνογονίας μητέρα καὶ ἡ Εὐλογία τοῦ «ἐν Σπηλαίῳ γεννηθέντος καὶ ἐν τῇ ὀγδῷ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθέντος καὶ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν ἐναγκαλισθέντος» Γλυκυτάτου Χριστοῦ μᾶς νὰ εἶναι πάντοτε κοντὰ Σας , νὰ φωτίζει τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν πορεία Σας καὶ Ἐκεῖνος νὰ γίνει ὁ Οἰκοδεσπότης τοῦ σπιτιοῦ Σας.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΗΒΩΝ

Γ. Σεφέρη 3 – 32. 200 ΘΗΒΑ
Τηλ. καὶ Fax : 22620 24282

WWW.INAgiouNikolaouTouNeou.gr
e-mail: osiomnikolaos@gmail.com

Καλῶς ἦλθε

ΟΙ ΕΥΧΕΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΗ
ΕΝΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ.

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ

Η Πνευματική μας Μητέρα ή Εκκλησία από την πρώτη στιγμή της γεννήσεως του νέου ανθρώπου, τον υποδέχεται και αγιάζει την εισοδό του στον κόσμο.

Θα του δώσει το όνομα την όγδοή ημέρα, θα τον υποδεχθεί στον Ναό την τεσσαρακοστή ημέρα, θα τον κατηχήσει, θα τον βαπτίσει, θα τον τρέφει με την Σάρκα και το Αίμα του Χριστού, θα τον στεφανώσει, θα του παρασταθεί στις σωματικές και ψυχικές του αρρώστιες, όταν

ετοιμάζεται να φύγει από τον κόσμο θα τρέξει πάλι κοντά του και με ευχές και ύμνους θα προπέμψει το σώμα του στον τάφο και την ψυχή του στον Ουρανό. Αλλά και νεκρό ακόμη δεν θα τον λησμονήσει, πάλι θα τελει προσευχές και Θ. Λειτουργίες για την ανάπαυση της ψυχής του μέχρι της συντελείας του αιώνας.

Αληθινά η Εκκλησία είναι η στοργική Μητέρα που παραλαμβάνει τον άνθρωπο από την στιγμή της γεννήσεώς του και τον οδηγεί μέχρι τις πύλες του Ουρανού.

ΟΙ ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΗ

Στο μικρό αυτό Ένοριακό Έντυπο θα πούμε λίγα λόγια για τις Ακολουθίες που τελούνται με την ευκαιρία της γεννήσεως ενός παιδιού και που προηγούνται του Μυστηρίου του Αγίου Βαπτίσματος. Οι Ακολουθίες αυτές επιγράφονται «Ευχαί εις γυναίκα λεχώ» και είναι οι εξής:

1.«Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ παιδίου αὐτῆς».

2.«Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον, λαμβάνον ὄνομα τῆ ὀγδοῆ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ» και

3.«Εὐχαί εἰς τὸ ἐκκλησιᾶσαι παιδίον μεθ' ἡμέρας τεσσαράκοντα».

Ἄς δοῦμε αὐτὲς τὶς Ακολουθίες μία-μία και ἄς ἀνακαλύψουμε τὸ σημαντικό περιεχόμενο που περικλύουν.

Τὴν ἡμέρα τῆς γεννήσεως λοιπὸν προσκαλεῖται ὁ Ἱερέας στὸ σπῖτι τῆς λεχώνας και τελεῖ τὴν Ἀκολουθία με παρουσα τὴν Μητέρα και τὸ βρέφος. Γιὰ τὴν Ἀκολουθία χρειάζεται θυμίαμα γιὰ νὰ θυμιάσει ὁ Ἱερέας τὴν Μητέρα, τὸ βρέφος και τοὺς παρισταμένους, τὸ σπῖτι κ.λ.!

Ἡ Ἀκολουθία περιλαμβάνει τὰ τροπάρια τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ και τῆς Παναγίας μας «Ἡ Γεννησίς Σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν...» και «Ἡ Γέννησίς Σου Θεοτόκε χαρὰν ἐμύνησε πάση τῇ Οἰκουμένῃ...». Προσκαλοῦνται τὰ δύο αὐτὰ Πρόσωπα, ὁ Κύριος και ἡ Θεοτόκος που μπήκαν στὴν διαδικασία τοῦ τοκετοῦ, νὰ εὐλογήσουν τὸ γεγονός και με τὴν Πνευματικὴ Παρουσία τους νὰ αὐξήσουν τὴν Χαρὰ τῶν γονέων και ὅλων τῶν συγγενῶν. Κατόπιν λέγονται τρεῖς Εὐχές με τὶς ὁποῖες παρακαλοῦμε τὸν Θεὸ νὰ σηκώσει τὴν λεχώνα ἀπὸ τὸ κρεβάτι της, νὰ τὴν καθαρίσει ἀπὸ τὸν σωματικὸ ρύπο και τὶς σπλαχνικὲς ἐνοχλήσεις και νὰ διαφυλάξει και νὰ διατηρήσει τὸ βρέφος ἀβλαβὲς ἀπὸ τὶς ἐπιήρειες τοῦ πονηροῦ και ἀπὸ κάθε ἀσθένεια που ἐπιβουλεύεται τὴν υγεία του και τὴν φυσιολογικὴ ἀνάπτυξή του.

Παλαιότερα που οἱ γεννήσεις γίνονταν στὰ σπίτια ἦταν εὐκολο ὁ Ἱερέας νὰ βρεθεῖ κοντὰ στὴν Μητέρα και τὸ βρέφος. Σήμερα που οἱ γεννήσεις γίνονται στὰ Μαιευτήρια οἱ Εὐχές αὐτὲς λέγονται ἢ τὴν ὀγδοῆ ἡμέρα μαζί με τὴν ἀνάλογη εὐχὴ ὅπως θα δοῦμε πιὸ κάτω ἢ τὴν εικοστὴ ἡμέρα ἐξ οὐ και «Μισῇ Εὐχῇ ἢ Μισοσαραντισμός». Αφοῦ δηλαδὴ λέγονται οἱ Εὐχές στὶς μισὲς ἡμέρες ἀπὸ τὶς σαράντα που ἡ λεχώνα παραμένει στὸ σπῖτι ἔχει ἐπικρατήσει νὰ ὀνομάζεται ἔτσι ἡ Ἀκολουθία.

Ἐξυπακούεται ὅτι, ἂν ὑπάρχουν πρακτικοὶ λόγοι οἱ Εὐχές αὐτὲς μποροῦν νὰ διαβαστοῦν και τὶς ἐπόμενες ἡμέρες. Αφοῦ οἱ λεχώνα πάρει τὴν εὐλογία τῶν Εὐχῶν μπορεῖ νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ σπῖτι της γιὰ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ παιδιοῦ στὸν Παιδίατρο και γιὰ νὰ κάνει κάποια ἐργασία ἐπέιγουσα.

Θὰ πρέπει νὰ ἀποφύγει τὶς ἄσκοπες μετακινήσεις ἀλλὰ και νὰ δέχεται ἐπισκέψεις, και αὐτὸ γιὰ λόγους πνευματικῶν ἀλλὰ και υγείας τοῦ βρέφους και δικῶν της.

ΤΗΝ ΟΓΔΟΗ ΗΜΕΡΑ

Τὴν ὀγδοῆ ἡμέρα προσκαλεῖται και πάλι ὁ Ἱερέας γιὰ νὰ διαβάσει τὴν Εὐχὴ τῆς Ονοματοθεσίας που σημαίνει ὅτι τὸ ὄνομα στὸ βρέφος δίδεται τὴν ὀγδοῆ ἡμέρα και ὄχι τὴν ἡμέρα τῆς Βαπτίσεως κατὰ τὴν ὁποία τὸ νήπιο γίνεται ἐπίσημα μέλος τῆς Εκκλησίας τοῦ Χριστοῦ και θα μπορεῖ νὰ συμμετέχει στὰ Μυστήρια και γενικὰ στὴν Εκκλησιαστικὴ ζωὴ. Πρότυπο γιὰ τὴν Ἀκολουθία αὐτὴ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας ὁ Ὅποιος ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἰησοῦς ὀκτῶ ἡμέρες μετὰ τὴν Γέννησή Του (25 Δεκεμβρίου ἢ Γέννησις-Πανουαρίου ἢ Περιτομὴ δηλ. ἢ Ονοματοθεσία τοῦ Κυρίου). Τὸ ὄνομα εἶναι διακριτικὸ γνώρισμα τῆς προσωπικότητάς μας και μᾶς διακρίνει ἀπὸ τοὺς ἄλλους συνανθρώπους μας. Ἐὰν γιὰ κάποιο λόγο δὲν δοθεῖ τὸ ὄνομα στὸ βρέφος τὴν ὀγδοῆ ἡμέρα τότε μπορεῖ νὰ δοθεῖ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαραντισμοῦ ἢ πριν ξεκινήσει ἢ Κατήχηση στὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος. Θα πρέπει λοιπὸν ἐγκαιρα οἱ γονεῖς νὰ ἀποφασίσουν ποῖο ὄνομα θα δώσουν στὸ παιδί προσέχοντας νὰ προέρχεται ἀπὸ τὸ Ἀγιολόγιο τῆς Εκκλησίας μας ἢ και ἀπὸ τὴν Ἀρχαία Ἱστορία μας.

Μὲ τὸ ὄνομα κάποιον ἑορταζόμενου Ἁγίου τὸ παιδί θα ἔχει ἓνα πρότυπο στὴν ζωὴ του και ὅταν μεγαλώσει θα τὸν ἔχει Προστάτη, Βοηθὸ και Μεσίτη στὸν Θεό!

ΤΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Ὁ Σαραντισμὸς γίνεται τῇ Τεσσαρακοστῇ ἀκριβῶς ἡμέρα (ἄς εἶναι και καθημερινὴ) με τὴν Μητέρα και τὸ βρέφος στὸν Ναὸ ὅπου τους υποδέχεται ὁ Ἱερέας γιὰ νὰ ἐκκλησιασθεῖ ἐπίσημα γιὰ πρώτη φορὰ ὁ νέος ἄνθρωπος ἀλλὰ και γιὰ νὰ εισέλθει ἢ μητέρα στὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ τὴν ὁποία στερήθηκε γιὰ 40 ἡμέρες λόγω τῆς γεννήσεως!